

THE MIRACULOUS POWER OF THE EUCHARIST
The power of the Holy Eucharist working with today's generation
www.themiraculouspoweroftheeucharist.com

Sứ giả vô danh, L., nhận được thông điệp bằng cách phát biểu nội tâm. L. cũng nhìn thấy phép lạ Thánh Thể và có thể chụp ảnh và ghi lại. Khi Đức Giêsu cho L. thông điệp, là như thể một người Cha nhân từ cho người con của mình (tư cách làm Cha có đức tính cao cả của Chúa Giesu được đọc thấy trong Phúc âm của Thánh Gioan 21:05, Thánh Matthew 23:37 và Thánh Lu-ca 13:34; và sự hiệp nhất của Ngôi Hai và Ngôi Thứ Nhất của Thiên Chúa Ba Ngôi được đọc thấy trong Phúc âm của Thánh Gioan 14:11 và trong Phúc âm của Thánh Gioan 10:30.

April 5,2012 at adoration room. 4:26 pm

L: Thừa Cha hôm nay Cha xứ đưa Mình Thánh của Cha đi rồi! Con vẫn ngồi lại đây để muốn viết lên những lời từ trái tim con dâng lên Cha. Mỗi lần con viết bài Cha đều chỉ và dạy cho con viết. Hôm nay con xin một mình tự viết những dòng chữ này gửi đến Cha yêu dấu của con.

Thật là một điều mà con khám phá ra được hôm nay, chỉ còn vài giờ nữa là Cha phải bước vào một cuộc thương khó mà cách đây hai ngàn năm qua Cha đã vì con và vì nhân loại mà phải bước qua một chặng đường cam go, gay go do tội lỗi con người mà Cha phải vì chúng con mà hy sinh đến giọt máu cuối cùng trên thân thể Cha. Không biết nói sao và diễn tả cách nào, ngôn ngữ nào để nói hết tâm tình yêu thương mà Cha đã dành cho nhân loại trong số đó có con.

Vài tiếng đồng hồ nữa đây các nghi thức sẽ được đọc và diễn lại. Những gì của ngàn năm xưa nay được trở về trong ký ức với cuộc thương khó đau đớn, khổ sở mà Cha phải chịu gánh lấy một mình trong đau thương, tủi hổ do con người và nhân loại mang đến cho Cha. Không một lời than trách. Không một lời trách cứ điều gì với con người khi họ ra tay vô cùng dã man và ác độc. Trói và kéo Cha như một tên tù tội gian ác, đồng thời xiềng xích, tra tấn, đánh đập như một loại cầm thú không một chút thương tâm với tình người. Tha hồ hành hạ từ đỉnh đầu

đến bàn chân, không chỗ nào là không thương tích, máu me đầm đìa, bầm dập nát cả thịt da, không còn nhận ra là một thân thể của một con người.

Ồi xót xa đau đớn cho một kiếp làm con người bị con người bán đứng, bị con người hành hạ, sỉ nhục, lăng mạ, đánh đập, đả đả, thách thức, chửi bới và còn rất nhiều điều đối xử với Cha tàn tệ hơn một phường gian ác của xã hội. Từ lãnh đạo cho đến thường dân thời đó, chính quyền thì rất bất công chỉ sợ mất quyền lợi và danh lợi của mình mà thôi. Không dám bênh vực cho công chính và sự thật. Cả ba quan toà đều là cá bè một lũ giống nhau vào thời đó. Công bình và chân chính là gì? Đáng giá được bao nhiêu? Vào thời đó hay thời này cũng giống nhau mà thôi, chỉ khác hình thức bề ngoài còn bên trong cũng thế mà thôi. Thối nát ghê tởm bởi quyền lợi cá nhân và riêng tư.

Sông sâu bao trượng ta cũng có cách để đo, lòng người rất cạn nhưng đo mãi không ra. Đó là một điều rất dễ sợ đối với con người. Nếu không có sự can thiệp của Chúa vào đời sống con người sẽ trở thành một chuỗi đời bi tận và đau thương! Khi con người và con người đối xử với nhau trong ganh ghét, tị hờn, nhỏ mọn, tranh chấp và hơn thua. Quyền hành, danh lợi, mưu tặc, mưu mô, khiêu khích, tính toán cho cái quyền lợi, cho cái tôi đi đầu. Cho mình là đúng, cho mình là phải! Không coi ai ra gì, không cần đến người khác, kiêu ngạo, khoe khoang và đủ mọi lý do để biện hộ cho cái tôi và những việc làm sai trái của mình. Thật là một thế giới không có Thiên Chúa, là hoàn toàn băng hoại và lâm than của con người. Thật là kinh khủng và khiếp sợ cho một đời người. Nếu không nhận biết Thiên Chúa là ai và tình thương của Ngài là như thế nào làm sao hiểu được chân lý và tình yêu thương của ơn cứu độ qua cái chết của Đức Giesu Kito Chúa chúng ta.

Tôi xin ngừng nơi đây để tiếp tục câu chuyện của dân chúng đối với Chúa Giesu vào thời đó, thời mà người Do Thái chờ đợi Thiên Chúa là đấng Messiah, khi Người thật sự đến mà họ không mở đôi mắt to để đón nhận Người. Tới nay qua bao ngàn thế hệ vẫn còn những người sống trong u mê, đôi mắt vẫn còn tăm tối không nhận ra sự thật này. Còn và còn rất nhiều người trên thế giới ngày nay không riêng gì dân Do Thái. Cả mọi người đang đợi và đợi ai? Chúa Giesu Ngài sắp đến lần thứ hai với thế giới này, ngày giờ và năm tháng không ai có thể biết nhất định.

Có thể Ngài đến với con người trong chúng ta một cách bất ngờ, chúng ta phải làm gì và nói sao khi gặp Ngài một cách bất ngờ như thế. Chúng ta đã nhận và biết Ngài chưa? Chúng ta sẽ nói gì khi gặp Ngài với tư cách của một người Cha hay là một vị thẩm phán, chúng ta đã sẵn sàng và có hành trang mang theo để được đi với Ngài chưa hay hoàn toàn trống rỗng tay không khi đối diện với Ngài ngay cả tiếng để nhất cũng chưa bao giờ biết gọi. Nếu có những ai rơi vào trong tâm trạng đó thì tình hình sẽ ra sao? Vận mạng của mình sẽ đi về đâu? Và nơi nào là chốn dung thân khi nhắm mắt lìa khỏi cuộc đời ô trọc này! Không mang theo được những gì của cuộc đời mà chỉ mang theo những gì cho đi bằng tình thương và nụ cười để làm món quà hành trang nhỏ mang theo khi về hay đến thế giới bên kia.

Sao hôm nay tôi lại nói lên điều này? Chắc chắn là không phải tôi vì những gì đi quá tầm mức tôi không hề biết và có khái niệm về những điều đó. Có lẽ đây không phải là một sự tình cờ mà là Thiên Chúa muốn tôi viết và nhắc nhở điều gì đó trước khi Ngài bước vào cuộc thương khó tối nay và đứng lúc con người vào thời đó đối xử và xử lý với Chúa Giesu như thế nào. Họ

đã giơ tay tán thành và đem Ngài đi hành hạ và giết đi một cách dã man, tàn nhẫn và đau đớn như thế.

Lịch sử đã nói rõ và kể rõ từng chi tiết để chúng ta đi sâu và cảm nghiệm tâm tình mà Chúa Giesu đã để lại cho lịch sử và thế giới ngày nay. Tôi chỉ là một người tầm thường và bình thường như bao nhiêu người khác, ngồi trong căn nhà Tạm này để chào Chúa và an ủi Ngài khi nhà tạm vắng người, cũng như có những giờ chiều ban đêm khuya khoắc im lặng của cảnh đêm về ít người tới lui. Tôi cảm thấy Ngài rất buồn và hiu quạnh lắm. Lúc tôi hay nói chuyện với Ngài, cầu nguyện với Ngài qua Lòng Thương Xót hoặc đọc những kinh để được thay thế với những lời tôi muốn nói hay xin với Ngài.

Đôi lúc, nhà Tạm không có ai tôi lại hát cho Ngài nghe và cũng hay chụp hình Ngài nữa. Tôi biết Ngài bề ngoài chỉ là một tấm bánh trắng thôi nhưng đối với tâm hồn và trái tim tôi Ngài không phải là một tấm bánh không nhưng Ngài có hình dáng đàng hoàng, vô hình nhưng là hiện hữu giữa trần gian. Nhất là nơi đây, nơi những nhà Tạm qua Bí Tích Thánh Thể, qua lễ Misa mỗi ngày được tham dự vô cùng gần gũi với chúng ta, Nếu chúng ta tin sẽ cảm nghiệm được Ngài.

Thỉnh thoảng tôi lại chụp hình thấy Ngài bên trong, thật sự như một người đang ngồi và chờ đợi chúng ta nhất là cách ưu tư với vợ trong sự gì đó mà tôi không thể hiểu được. Chỉ biết đoán chừng trong sự hiểu biết hạn hẹp của mình mà thôi. Theo tôi cảm nghĩ Ngài rất yêu thương con người. Ngài đang chờ đợi và mong muốn mỗi con người được biết Ngài, chấp nhận Ngài, đến thăm Ngài và gặp gỡ Ngài qua Bí Tích Thánh Thể cũng như đón nhận Ngài trong lòng của mình qua Thánh Lễ Misa được dâng mỗi ngày nếu mình có cơ hội để tham dự. Và còn những điều tôi biết qua Bí Tích Thánh Thể, nếu có dịp tôi sẽ chia sẻ cùng những người đọc lá thư này. Còn bao điều Ngài đã cho và làm trên tôi! Nhất là một điều kỳ diệu lạ thường mà tôi được nơi Ngài cho, có thể nói là một phép lạ vô cùng vĩ đại đối với tôi và gia đình tôi, cũng như những người mà họ cảm nghiệm được những gì Chúa đã cho và làm trên tôi cũng như mỗi một người trong chúng ta.

Ngài đang sống và đang hiện diện giữa thế giới ngày nay và đang lắng nghe những lời cầu nguyện của chúng ta. Ngài đang chữa lành mọi vết thương lòng và an ủi vỗ về khi con người gặp long đong sóng gió trong cuộc đời. Ngài đưa tay nâng đỡ khi gặp khó khăn, chơi vơi giữa cuộc sống ngày nay và những biến cố lớn xảy ra, biến cố lớn xảy đến với mọi hoàn cảnh cá nhân hay gia đình! Chỉ có một điều Ngài muốn chúng ta làm là tin nhận Đức Giesu Kito với cuộc đời chúng ta. Phó thác, phó dâng, tin cậy, chấp nhận, tha thứ và cảm ơn trong mọi hoàn cảnh.

Đó là lý lẽ mà Ngài dạy chúng ta cùng phó thác về mặc thể lý cũng như tâm lý để chấp nhận sự bình thân và sự bình an mà Ngài gởi đến một cách tự nhiên và bình thường đối với tâm lý và bản tánh tự nhiên của con người. Còn và còn rất nhiều điều tôi muốn tâm sự qua trang giấy này với mọi người và các bạn, nhưng đã đến giờ tôi phải rời nhà Tạm để đi lễ chiều nay.

Tôi trở lại khi cha xứ đưa Minh Thánh Chúa cất vào. Ôi không biết sao tôi lại thấy đau lòng và khóc thật nhiều một cách nức nở! Mỗi ngày tôi đến đây nhìn thấy Ngài qua hình bánh quen rồi đến khi cha xứ bưng đi và trông không còn thấy nữa tôi cảm thấy rất buồn và dường như mất

mát một cái gì đó rất lạ thường trong lòng tôi. Đó là tôi biết rất chắc chắn chỉ bỏ Chúa vào nhà Tạm ngày mai hoặc ngày một sẽ bỏ ra nhưng sao vẫn thấy không quen. Thấy như mọi sự nơi đây nếu không có Ngài hoàn toàn trống rỗng và sụp đổ tất cả! Chỉ là cảm nghĩ bề ngoài thôi mà thấy như vậy đó, nếu thật sự trong cuộc đời con người chỉ vắng Chúa vài ngày thôi thấy sợ hãi và trống vắng vô tận...

L. tường thuật